

Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI

Locul potrivit

Celălalt găsește sau vede în tine acele părți din el pe care și le dorește. Tu realizezi sau vezi, în celălalt, proiecția lucrurilor din tine, pe care ți le dorești. De aceea, zărim numai ceea ce ne dorim cu adevărat, cu toată emoția și puterea interioară, chiar și fără să conștientizăm aceste lucruri, ci doar să le simțim instinctiv.

Nu trăim în locuri nepotrivite și nici pe niveluri care nu ni se potrivesc. Suntem exact unde avem nevoie și în locul care ni se potrivește. Nu trăim printre oamenii nepotriviți, ci printre cei care se potrivesc interiorului nostru, la momentul respectiv. Schimbi interiorul, schimbi, implicit, compania; nu te mai potrivești cu cei din jurul tău. Cauți sau, de fapt, mai degrabă, găsești fără să cauți sau vine spre tine, este atrasă și atragi compania potrivită.

Suntem aici, la „Literar ing”, și ne aflăm unii în compania celorlalți, uniți prin raportarea, mai ales, la domeniul tehnic în care am învățat și am lucrat, mai mult sau mai puțin, cei mai mulți dintre noi, alăturându-ni-se, în timp, colegi și prieteni din alte domenii. Dar ne unește drumul comun urmat, al literaturii, iar acesta are la bază anumite trăsături personale, care

ne-au dus la alegerea lui.

Închizând micul excurs anterior și mergând înainte cu raționamentul, când îl crezi mai mult pe celălalt decât pe tine sau intuiția ta, îți pierzi puterea și proiectezi în altul sau asupra altuia ceea ce ar trebui să îți aparțină. Vezi la altul ceea ce îți dorești, pentru că nu mai ai puterea să crezi că acel lucru ar putea să fie al tău.

Spre exemplu, vezi că altul realizează ceea ce aveai în minte și nu ai reușit să crezi sau să încerci măcar să faci. Totuși, asta înseamnă că manifestarea este foarte aproape de tine, dacă o realizezi chiar și numai la altul, adică lângă tine. Rămâne să lucrezi la creșterea încrederii în tine – sau să conștientizezi puterea ta interioară, care este infinit mai mare decât ți-ai imaginat vreodată –, acționând în momentul în care ai ideea. Ca să nu o mai lași să treacă pe lângă tine. Pentru că e posibil ca ea să fie *agățată* de oameni care chiar nu o merită, însă care o fură într-un moment de neatenție a ta, a celui/celei care a creat-o. Și chiar dacă pare, inițial, că furtul de la tine ar fi fost cumva permis, hoțul își va primi pedeapsa, la timpul potrivit, iar tu vei primi, ulterior, binecuvântări mult mai mari, care vor depăși cu mult pierderea anterioară.

În universul existențial plutesc toate producțiile sau creațiile noastre mentale și, dacă ne lăsăm fără armura propriei puteri, vor putea veni unii să le fure, deși nu au niciun drept asupra ideilor noastre.

De altfel, mi s-a demonstrat, de-a lungul timpului, că am în jurul meu oameni foarte creativi, care, mai ales după ce s-au pensionat, au trecut de la

perspectiva lor inginerească – sau din alte domenii – la cea umanistă. Și își folosesc imaginația și spiritul inovativ cu aceeași fervoare în această direcție nouă a lor, acumulând cunoștințe noi și, având curiozitatea ca aliat, evoluează mereu.

Revenind la demonstrația noastră: gândurile, creațiile noastre ajung laolaltă cu toate celelalte. Dacă nu ne păstrăm puterea întreagă asupra lor, vor exista breșe cu atât mai mari cu cât încrederea noastră în noi este mai mică.

Și, ca o paranteză, ideea ta poate fi și oferită, fără voia ta, la nivel energetic, altuia care merită să o primească și o poate pune în valoare foarte bine. Și chiar s-a întâmplat să apară (cam) aceeași idee manifestată în două locuri diferite, (cam) în aceeași perioadă de timp. Acolo, e posibil să fi fost o scurgere a ideii respective, poate cu mici diferențe, de la unul la celălalt sau să se fi pornit demonstrația din două puncte diferite și să se fi ajuns la aproape același rezultat. Pentru că, până la urmă, oricum, o suprapunere perfectă nu există. O aceeași poziție, perfect la fel, nu există. Sunt posibilități infinite, dar nu aceeași posibilitate de poziționare de două ori, exact la fel. Sunt foarte mici diferențe, adică infimezimale, care nu sunt vizibile la nivelul ochiului uman; nivelul e mult prea grosier ca să se sesizeze diferențele extrem de mici.

Cu alte cuvinte, nicio unitate, care își schimbă poziția, la nivel material, și, de fapt, la niciun alt nivel, nu revine perfect pe aceeași poziție. Diferențele insesizabil de mici, la nivelul percepției umane, pot fi confundate cu suprapunerea.

Continuând, însă, firul: dacă nu mai ai încredere în tine îndeajuns pentru a-ți susține și manifesta ideile, creațiile tale, le vei vedea realizate în plan material de alții, sub forma unor părți din ideea ta sau chiar ideea ta. Și, pe măsură ce crește frustrarea că altul a realizat acel lucru înaintea ta, pe atât scade și mai mult

puterea proprie, venită din încrederea în tine, care scade mereu.

Dar dacă vei conștientiza toate aceste lucruri, vei ști că poți materializa ideea întâi pe hârtie sau pe computerul tău, scriind-o. Este un mod de manifestare care poate preveni furtul la nivel de gând, la nivel energetic. Sigur că ideea poate fi furată fizic, dar numai dacă nu o ascunzi. Și o poți ascunde. Nu mai aparține întregului univers energetic nematerial, ci îți aparține. Ar mai putea fi luată și energetic, însă, odată descărcată la nivel fizic, chiar și numai în scris, nu va mai avea aceeași existență în planul celălalt, imaterial. Riscul devine mai mic. Este deja în planul grosier, fizic. Greutatea ei e mult prea mare și nu se mai află la nivel de dorință gândită de cineva și pusă ca bun comun, energetic vorbind.

Dar oamenii vin pe pământ prin puterea lui Dumnezeu și nimeni nu are dreptul să le fure nici măcar o idee, dar nici să îi distrugă, în niciun fel, nici măcar la nivel de gând sau cuvânt și nici, evident, la nivel de faptă. Cine încalcă acest lucru nu poate fi de partea Lui. De fapt, exact așa se face distincția dintre bine și rău, distincție pe care o putem face instinctiv și intuitiv în noi. Refuzul, chiar și prin încăpățănare numai, de a face această diferențiere reprezintă refuzul propriei existențe, la orice nivel; reprezintă anularea propriei ființe, o luptă inutilă împotriva propriului Creator, împotriva lui Dumnezeu, a locului căruia aparținem. A locului potrivit.

*

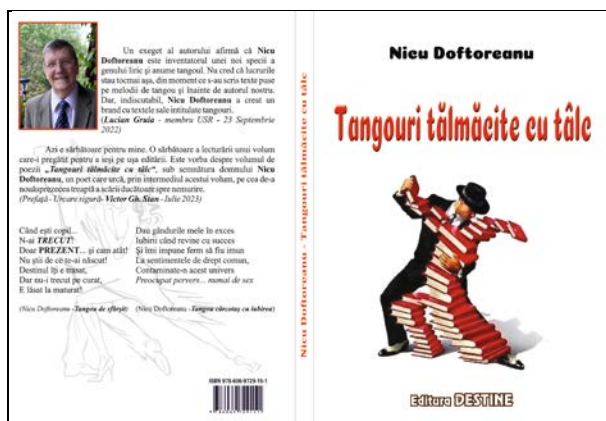
Fiul lui Dumnezeu se naște și renaște pentru noi. Să întâmpinăm minunea Tatălui, în puterea Duhului Sfânt, cu credință, pace sufletească și smerenie!

**Crăciun fericit!
LA MULȚI ANI!**

Ioan GANEA-CHRISTU

DESPRE TÂLCUL TANGOURILOR LUI DOFTOREANU

În autograful de pe volumul „Tangouri tălmăcite cu tâlc” pe care autorul, Nicu DOFTOREANU, mi l-a dăruit, acesta mi-a scris așa:

... spre amintire și degustare ... în vederea criticării...

Cu amintirea, e rezolvată demult; pentru mine, cel puțin, va rămâne – neobositul **NICU Tangou**...

Cu *degustatul* m-am descurcat, mai ales că i-am cam prins tâlcul de când m-am implicat și în completarea cu oarece grafică adecvată câtorva din sutele sau miile de poezii adunate în cele 19 volume. Apropos, l-am întrebat odată, cum face să nu repete un titlu de poezie... Mi-a zis că aș pierde pariul în cazul în care aș găsi vreo dublură. Până acum, n-am cercetat, dar pot să-l asigur că le-am citit pe toate și să stea liniștit căci mi-a plăcut cel puțin una, așa cum își dorește...

Dar cu *critica*?!

Dacă vrea neapărat, însuși titlul mi se pare cam forțat, către limita sinonimului, pleonasmului, chiar dacă tocmai asta a vrut să accentueze.

Am încercat să mă transpun pe ritmul versurilor sale și am găsit la multe dintre ele, fie un sfat prietenesc, fie un gând bun, o blândețe aparte, un patriotism sănătos, un romantism molipsitor, o nostalgie a trecutului, a copilăriei... În foarte multe se regăsește acea „filozofie glumeață de cafea”.

Poezia lui Doftoreanu emană și niște pilde, unele fiind adresate direct la persoana a doua, de tipul: *ia aminte, prietene, și caută să răstălmăcești ce am tălmăcit eu în aceste poezii!*

Iată câteva versuri edificatoare:

„Retrospectiv...

Rămân în urmă toate,
Cu întristări și bucurii...”

*

cu „parfumul vechilor iubiri”.

*

Și pentru că

„timpul n-a uitat de noi”...

iar Nicu a intrat în joc

cu tangouri ... foc cu foc!,

îi împărtășesc ruga de îngăduire:

“Mai dă-ne, Doamne, niște timp!”

octombrie 2023

OMAGIU DIMITRIE CANTEMIR

- la 300 ani de la moarte –

(Silișteni, 26 octombrie 1673 – 21 august/1 septembrie 1723, Dmitrovsk)

GÂLCEAVA ÎNȚELEPTULUI CU LUMEA

Adaptare după *Divanul sau
Gâlceava Începtului cu Lumea sau
Giudețul Sufletului cu Trupul*,
de Dimitrie Cantemir
(Iași, 1698)

Scenariu dramatic
Personajele: Începtul și Lumea

*

Începtul: O, lume falnică și amăgitoare,
cine te-a făcut și ce ești, de când ești?

Lumea: Eu sunt fapta și prăzmuirea
veșnicului împărat. Sunt grădină plină de
pomi. Și sunt 7207 ani de când într-
acest chip frumos Domnul m-a
meșteșugit. Și mă țin cu oamenii și
oamenii cu mine.

Începtul: Adevărat. Știu și cred.
Așisderea, grădina plină cu flori. Numai
că florile tale sunt vestejitoare și
căzătoare... Și pomii, și poamele
pomilor tăi, precum pomul ce

Dumnezeu a poruncit lui Adam a nu
mânca. Știi, a mâncat și a murit. Iar
avuțiile visteriei tale sunt nestătătoare.
Petrecerea ta cu oameni – deșertăciune
și amăgire. Iar pentru a anilor vechime
câtă ai, mult mă mir. Cât este de
amăgitoare, mincinoasă și șugubeață!
Oare cum te mai rabdă Dumnezeu?!

Corul:

„Deșertăciune, toate-s deșertăciune!”

Lumea: O, deșertule de minte! De ce nu
cauți să cunoști frumusețile mele? De
ce nu privești podoaba mea? De ce nu
oglindești bunurile mele? De ce nu iei
seama la desfătărilor și dezmiertărilor
mele?

Începtul: Văd frumusețile și podoaba ta.
Ca iarba și ca floarea ierbii. Bunurile
tale-s în mâna tâlharilor și în dintele
moliilor. Desfătărilor tale – pulbere și fum!

Lumea: Vai, nepriceputule și străinule de
minte! Zici că ai pricepere! Ia seama la
împărații care sfarmă și fac cetăți.
Prăpădesc și fac oaste. Omoară și iartă.
Iau și dau. Privește spre bogații pe care
eu îi îmbogățesc. Tot ce poftesc – au. Nu
eu le dau? Nu de la mine iau?

Începtul: Dar până când acest bun al tău
și fericit dar moștenesc?

Lumea: Nu au hotar, nici sfârșit.

Începtul: Dar când nici nu gândesc,
sărăcesc și sfârșesc. Iar sufletul în
gheenă, fără milă, chinuiesc!

Corul: „Săracii au sărăcit și au flămânzit,
iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor
lipsi de tot binele”!

Lumea: Bine... am spus eu că priceperea

Îți lipsește, iară mintea ți-e străină! Nu ai citit în istorie și în hrisoave despre Alexandru cel Mare, câtă lume a supus, câte țări a agonisit, câte cetăți a sfărâmat, câte bogății a câștigat și cu cinste în a sa împărăție s-au săvârșit?

Înțeleptul: Ba, am citit și am cercetat. Și încă am aflat și cum a murit. O, cât de vrednică ești de urâre și de lepădare!

Lumea: O, zburatule de minte! N-am spus că cei ce stăpânesc atâtea bunuri nu vor și muri, dar slava lor fi-va nemuritoare.

Înțeleptul: Însă cu otravă amestecată. Mi-l dai exemplu pe Alexandru Macedon? Atâta pământ călcând, atâtea împărății supunând, dar după moarte loc mai mult de șapte palme nu i-au rămas. Și acelea, nu el, ci pământul pe dânsul l-au stăpânit. Aceasta este împărăția ta? Vrednică ești de ocară!

Corul: „Să fim suflete cu rod!” (Cuviosul Paisie Aghioritul) *Lumea:* Ce vrei să zici? Au doară nu sunt frumoasă?

Înțelepciunea:
Frumoasă, dar stricăcioasă.

Lumea: Dară nu sunt bună, înțeleaptă și de toată cunoștința plină?

Înțelepciunea: „Înțelepciunea lumii acesteia este nebunie înaintea lui Dumnezeu, precum este scris” (1 Corinteni 3,19).

Corul: „Dumnezeu pe cei înțelepți în vicleșugul lor prinde” (1 Corinteni 3,19).
Lumea: Și eu nu sunt plină de tot binele?

Înțelepciunea: „Deșertăciune a deșertăciunilor”!

Corul: „Deșertăciune a deșertăciunilor”!

Lumea: Dumnezeu, ziditorul meu, când m-a făcut, a zis că-i bine, adică nu a văzut că sunt bună? *Corul:* „Și a privit Dumnezeu toate câte făcuse și iată erau bune toate” (Facerea 1,31).

Înțelepciunea: Adevărat că, după acest a lui Dumnezeu cuvânt, ești bună. Dar mâncând din pomul de moarte aducătoriu, amăgire primii!...

Lumea: Și totuși, iertare primii!...

Elev 1: Într-adevăr, „Dumnezeu l-a trimis pe Fiul Său în Lume, pentru ca Lumea să se mântuiască” (Ioan, 3,17).

Elev 2: „Capul plecat nu numai pre cei milostivi, ci și pre cei nemilostivi spre milostivire pornește”!

Elev 3: „Dragostea în inimă dospită, precum adese slăbiciune, așa de multe ori virtute peste puțință naște”.

Elev 4: „Pofta biruinței toate ispitește și nevoia toate învață”.

Elev 5: „Minciuna adese grăită și adevărul grăit în minciună îl preface”.

Elev 6: „Precum răspunderea moale frânge mânia, așa rugămintea cu umilință pornește cruțarea”.

Corul:
„Vreau lângă Dumnezeu, să fiu mereu.
Oricât mi-ar fi de greu, necazul meu
Oricât voi suferi, cântarea mea va fi
Vreau lângă Dumnezeu, să fiu mereu!”

Sfârșit!

Prelucrare,
Livia CIUPERCĂ

Ovidiu ȚUȚUIANU

MĂGARUL ȘI TIGRUL

Cu-n tigru prins într-o dispută,
Măgarul (nici nu-ți vine-a crede!)
Răgea-n vorbirea începută:
C-albastră-i iarba, nu e verde!

Și pentru-a stinge divergența,
Se duseră la leul- rege,
La cel ce-avea inteligența,
Acea enigmă s-o dezlege.

Și zise regele-n etate,
El, leul, așezat pe-o coapsă:
*Măgaru-i cel ce-are dreptate,
Iar tigru merită pedeapsă!*

Mirat profund de întâmplare,
S-a adresat tigru la rege:
- Ce s-a-ntâmpat, ce vină are ?
Căci el nimic nu înțelege!

Morala la aceste glasuri,
Se-aplică-ntocmai și oriunde:
***Când ignoranța strigă falsuri,
Inteligența nu răspunde!***

Nicu DOFTOREANU

TANGOUL GREU DE TĂLMĂCIT

Mai dă-ne, Doamne, niște timp
Și-ngăduie-ne un nou schimb
Cu acest timp imaginar,
Intersectat cu cel real
Doar la momentul de hotar!

Mai dă-ne, Doamne, o povață
Acum...cât suntem încă-n viață
Și-avem puterea de-a convinge
Că visul nostru va învinge!

Mai dă-ne, Doamne, iar acces
Complet la vechiul Univers,
La care factorul de stres
Nu ne-ncerca așa de des!

Mai dă-ne, Doamne, tot ce vrei
Dar sănătatea să n-o iei
Și-ajută-ne ca-ntr-un târziu
Să regăsim sufletul viu,
Scăpat curat, neafectat,
De gândul rău finalizat,
Al vechiului parfum de-adulți
De când nici nu eram născuți!

Mai dă-ne, Doamne, iar tăria
De-a regăsi... copilăria!
Când spre... final ne îndreptăm,
Cu disperare... te rugăm:

Mai dă-ne, Doamne, niște timp
Și-ngăduie-ne un nou schimb
Cu-o așchie din sufletul tău,
Unde tânjim după... ecou!

Mai dă-ne, Doamne, niște timp!
Mai dă-ne, Doamne!...
Mai dă-ne!...

**Delia Gabriela
DUMBRAVĂ**

Poate fi

Poate fi de-ajuns un cuvânt,
Ca din piatră să iasă izvoare
Și o singură rază de cânt,
Să schimbe roua-n mărgăritare.

Poate fi de-ajuns o privire,
Ca o floare-n deșert să răsară,
Iar nimbul ei de nemurire,
S-aducă-eterna primăvară.

Poate fi și-un zâmbet de-ajuns,
Să preschimbe noaptea-n Lumină,
Să dezlege misterul ascuns,
Soarele Veșnic în inimi să vină.

Toate-acestea pot fi când iubirea
De la suflet la suflet străbate,
Raza ei e chiar Fericirea!
Să-l deschidem: la ușă ne bate!

Min DRĂGHICI

Moderni

În mileniu cu viteză
Ei recent și-au cumpărat:
EI și-a luat mașină nouă,
Ea, mașină de spălat!
Munca se împarte-n două:
EI le admiră pe-amândouă
Și când bea câte-un coniac,
Pune rufe la spălat!
Ea - pilot automat!

**Adina
CRISTEA PALADA**
Paris - FRANȚA

Prea târziu

Mult prea târziu,
Sufletul mi-e trist,
Alb străvaziu
Și totuși exist.

Suflet târziu
De doruri oarbe,
Praful fumuriu,
Totul absoarbe.

Amurg târziu,
Mister crenelat,
Gri-cenușiu,
Dor înfrigorat.

Freemăt târziu,
Spațiu nebuloș,
Roș-purpuriu,
Și totuși frumos.

... și hai să desfășurăm:

Suflet străveziu al dorurilor oarbe,
Amurg cenușiu de mistere crenelat,
Spațiu purpuriu unde totul absoarbe,
În freemăt nebuloș, de dor înfrigorat.

E prea târziu,
Soliloc duios,
Trandafiriu
Și totuși ... frumos.

De ce

Am auzit cum luna certa **soarele**
Pentru că razele lui îi zgâriau fața
În zorii dimineții.

Am simțit durerea **florii**
Când mugurii i-au plesnit
Pe ramura diafană.

Am văzut cum scânteia **fulgerului**
Aleargă după ploaia trufașă
Pentru a o alunga.

Dar n-am auzit tânguirea **dorului**,
Nu am simțit aleantul **sufletului**
Și n-am văzut fisura **inimii**.

.... hai să le împletim:

De ce mai există **soare** dacă **doru**-atât mă doare?
De ce înflorește **floare** dacă **sufletul** îmi moare?
De ce **fulgerul** lovește dacă **inima**-mi vuiește?

Corneliu CRISTESCU

PROBLEME N-AM CU BĂTRÂNEȚEA

Probleme n-am cu bătrânețea,
Ea mă răsfată și mă-mbie,
De când mi-a dăruit binețea,
Nu mă mai lasă, cum se știe.

Îmi spune chiar că mă iubește,
Și lucrul chiar se-adeverează,
Iar tinerețea acum mă păcălește;
E clar că tinerețea mă trădează!

Căci tinerețea-mi spune să n-o las,
Că bătrânețea-i neagră și e slută,
Să nu pătrundă-n viață și în cas',
Că bătrânețea este rea și-ar fi urâtă!

Dar fără tinerețe-n corp și minte,
Mă simt din ce în ce mai părăsit,
Că viața nu mai este ca `nainte,
Când eram tânăr și iubit.

Eu văd cum tinerețea se îndepărtează,
Că bătrânețea doar o mână-ntinde,
Nu pot iubi pe cine mă trădează;
Eu simt că bătrânețea mă cuprinde!

Cornelia Violeta POPESCU

Cuvinte

Cuvântul care zidește

La început de Ev, prin unicul Cuvânt,
S-au zămislit și cer și ape și Pământ,
Ca zorii scăldați de întâia Lumină
Să legene oamenii din raiul - grădină.

Cuvântul care se trufește

Văzând că lumea-n șase zile se crea,
Lui Lucifer nimic mai simplu că-i părea:
"O joacă de copil! Tronul mi se cuvine!"
Și asmuți întuneric contra Legii divine.

Cuvântul care ispitește

Hrănită cu sevă din pomul lubirii,
Eva, încercată cu șoapta ispitirii,
Din rodul cunoșterii gustă copilărește,
Încă prea devreme să știe că greșește.

Cuvântul care se jertfește

Sub Steaua magilor, în ieslea de la țară,
Văzu Iisus lumina zilei, într-o seară.
Pentru atâta iertare, câtă le-a dăruit,
Oamenii s-au bucurat să-l vadă răstignit.

Cuvântul care rănește

Rostim în grabă, adesea, cuvinte care dor,
De dragul de-a rămâne deasupra celorlalți,
Căci poate c-am uitat cuvântul prea ușor
Prin care, doar atunci când te cobori, te-nalți!

Cuvântul care dăruiește

Cuvântul blând e raza caldă de la Soare,
Cerească mângâiere vindecătoare.
Cuvântul de iubire zămislește Viața,
E Calea, Adevărul și Speranța!

Voi, oameni, pe care îl alegeți?

Florin GRIGORIU

GRÂNAR DOMNESC

sau

Jigniță, al cincilea an de haiku

Femeie descoperind
în șifonierul său
o altă cămașă de noapte...

*

A căzut cloșcă...
Vecina umblă prin sat
după cinci ouă.

*

Ce-atâta zarvă?!
A ouat puicuța
vre-un ou roșu?

*

Brad de Crăciun –
și gândul că există
mă luminează.

*

Zamora-n noapte –
Luna plină măturând
odaia vilei.

*

Graniță pe Prut –
De-o parte și de alta
floarea-soarelui.

*

Vorbește singur –
Dar câtă înțelepciune
în vorbele lui!

*

O călătoare –
Carnetul de impresii
plin de haikuuri.

*

Așteptându-te,
cafeaua se răcește –
alt tablou pe geam.

Genovel-Florentin FRĂȚILĂ

POEME HAIKU

porumbul cules –
deasupra cocenilor
secera lunii

*

toamnă-n pădure-
în paleta de culori
nici pic de galben

*

frunzișul mai rar –
luna amestecată
cu gutuile

*

cade o frunză –
în oglinda lacului
tremură o stea

*

copii emigranți –
invadată de grauri
via din bătrâni

*

poem de toamnă –
o frunză și umbra sa
contopindu-se

*

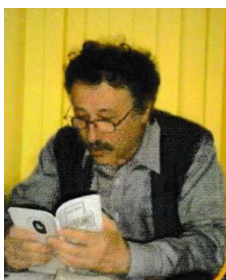
seară de toamnă –
odată cu miriștea
arde și cerul

*

amurg de toamnă –
sub povara luminii
cade o frunză

*

aripa frântă -
pentru bătrânul cocor
ultima toamnă

Ioan RAȚIU

VOCI INTERIOARE

EA:

(3386)

- Așteaptă-mă-ntr-o toamnă
Cu gust de primăvară

Veni-voi să-ți duc dorul
Precum tăcerea vie

Așteaptă-mă la poarta
Deschisă de lalele

Veni-voi tulburată
Ca valurile mării

EL:

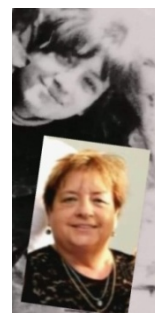
(3387)

- Nu știi că timpul trece
Vrând să măsoare *clipa*
Lumina-n gând petrece
Și dorul și risipa

Cu patimile sece
Nestăpânindu-ți pripa
Nu știi că timpul trece
Vrând să măsoare *clipa*

Mereu gata să plece
Fericirile spun *pa*
Vai trupul greu e rece
Împovărând aripa

Nu știi că timpul trece

Mihaela (SUȚIANU) STERNBERG

UN APUS CARE NU VA APUNE NICIODATĂ

Mușcam din apus

ca dintr-o imensă portocală
cu gust de secetă.

Soarele stătea undeva departe
și era miros de sânge proaspăt
și arborii aveau ciudata arhitectură
a unor oameni răstigniți de pământ...

Iar noi ne topeam gloduroși
și însetați
fără să ne gândim la nicio moarte.
Între dinți, trupul zemos al soarelui
îmi aduce aminte de iubire...

Mi-e gura arsă de cântecul meu
și simt că nu pot vorbi fără să te iubesc.

Și mi-e atât de sete
și nu pot pricepe nimic...
Și mă simt ca o scoică nedeschisă
așteptând aruncarea rodului la mal.

Am terminat fructul
și au rămas doar cojile norilor
să ne parfumeze palmele.
Ne înclinăm din nou unul spre altul
cu lumina de cântec așteptând
pierderea pământului...
Iar peste crucea trupurilor noastre,
ochii cerului păreau
niște sâmburi albaștri
ce nu voiau să fie mâncați de păsări...

Constantin Nicolae GAVRILESCU

FATA MORGANA

Este vis, e-nșelătoare,
e-o nălucă mișcătoare,
ce te-atrage înainte
prin deșertul cel fierbinte.

Oare-i fata din poveste
cu tainele ei celeste?
Este vis, e-nșelătoare,
E-o nălucă mișcătoare.

Sunt senzații de la soare,
eu cerșesc o-mbrățișare
căci inima îmi grăiește:
- Morgana te-nnebunește.

Este vis, e-nșelătoare,
e-o nălucă mișcătoare.

FIORUL DULCE DE IUBIRE

Fiorul dulce de iubire
nu are glas, are simțire.
Momentul clipei ce-a rămas
stă cu-amorul la taifas.

Tresaltă sufletul la pas,
trecut-a timpul și-a rămas,
fiorul dulce de iubire
nu are glas, are simțire.

Dar inima este-n impas.
Să facă dragostea popas?
Să n-ajungă la hărțuire
și să dea glas la vămuire.

Fiorul dulce de iubire
Nu are glas, are simțire.

Viorel MARTIN

BALONUL DE SĂPUN

Un balon de săpun,
Ușuratic și nebun,
Arunca peste grădină
Curcubee de lumină.

Pomii rămâneau în urmă,
Florile, săraca turmă,
Azalee și arnice,
Toate rămâneau pitice.

Și balonul tot urca
Și gândea în sinea sa:

– Eu sunt mare și rotund,
Sunt fantastic și profund,
Ca o aripă de zeu,
Concurez cu Dumnezeu!

Și balonul – se-nțelege,
S-a crezut pe dată rege,
Împărat, aiatolah,
Numai că odată... crah!

După ce s-a spart îndată,
N-a rămas decât o pată,
Care iute s-a uscat...
Parcă nici n-a existat!

Ca MORALĂ sus și tare,
Te avertizez, să știi:
Nu te crede azi prea mare...
Nu știi mâine ce-o să fii!

Ecologistă

Lup hălăduind aiurea
Pripășit în țara mea;
A venit să-mi ia pădurea...
Fiindcă... n-are chereștea!

Ruxandra BRATU

Am avut bucuria să particip la Cenaclul "Literar ing" din 22 nov. 2023 al AGIR, la invitația colegei mele din școala generală, Cornelia Violeta Popescu, pe atunci Remeș. De fapt, fratele ei era colegul meu de clasă, iar ea era cu 2 ani mai mare. După atâtea decenii, abia ne-am revăzut a doua oară. Dar apartenența la aceeași breaslă a inginerilor și dragostea de poezie au fost un liant puternic pentru o punte peste timp.

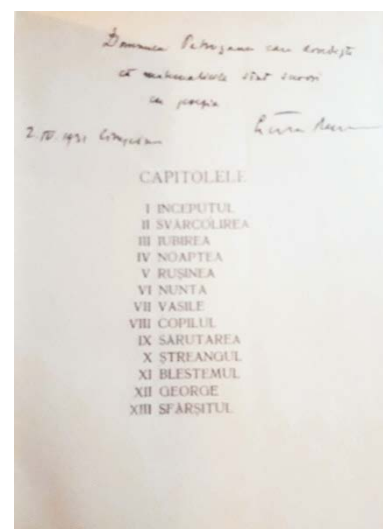
Am fost cu totul impresionată de creația literară a colegilor ingineri, de bogăția și profunzimea sentimentelor și ideilor filozofice care răzbăteau în multe dintre poeziile recitate de autorii lor. O sensibilitate remarcabilă, îmbinată echilibrat cu rigurozitatea inginerească!

În timp ce-i ascultam, o dorință de mult inmutată în adâncul sufletului meu își deschidea încet, încet, parcă, petalele. Îmi reveneau în minte paginile din manuscrisul pe care-l răsfoisem de zeci de ori, de când mă știu, cu amintirile extraordinare ale bunicului meu, Ioan G. Bratu, născut în sec. al XIX-lea, profesor de filozofie și inspector general în București, participant în Primul Război Mondial și apoi prizonier în Germania. Cred că a venit timpul să redau istoriei naționale această pagină lăsată moștenire de el. De aceea, voi păstra amintirea serii literare cu marca AGIR ca pe un imbold care să-mi dea puterea să împlinesc acest proiect de suflet.

A fost o seară de neuitat pentru avalanșa de sentimente pe care le-am trăit. Până și arhitectura clădirii mi-a trezit amintiri neprețuite, immortalizate chiar în albumul de familie. Revăzând coloanele de la intrarea în clădire, brusc mi-a răsărit în minte fotografia celor două surori care petreceau Crăciunul din 1938, la balul organizat de AGIR.

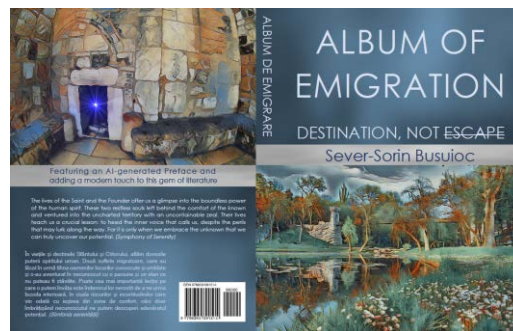
Aceste doamne blonde, distinse și elegante, nu erau niște domnițe de la vreun palat, așa cum par. Cea din dreapta era soția directorului Atelierelor Grivița, inginer Virgil Ionescu, iar cea din stânga era chiar bunica mea maternă, Marcela Petroșeanu, soția profesorului de matematică Constantin Petroșeanu de la Liceul Dimitrie B. Stirbey din Câmpina, azi renumitul Liceu Nicolae Grigorescu. Nu pot să nu-mi amintesc remarcă la adresa lui, făcută de însuși scriitorul Liviu Rebreanu, în dedicația de pe romanul *Ion* (*Domnului Petroșeanu, care dovedește că matematicile sunt surori cu poezia, Liviu Rebreanu, 2.IV.1931, Câmpina*).

Sub straja strălucitoare a coloanelor, în ritmurile de vals și tangou ale vremii, îmi imaginez ce armonii răsunau în sala cea somptuoasă! Probabil că a rămas o seară de neuitat pentru toți participanții de atunci, iar ecoul bucuriei tuturor s-a așternut în zâmbetele din fotografie.

Sever- Sorin BUSUIOC
Montreal - CANADA

BINECUVÂNTAREA MÂNTUIRII ȘI A RENĂȘTERII NECONTENITE

- fragment 3 -

În septembrie 2010, am petrecut două săptămâni în ture de zi și de noapte, la Betleem, în Biserica Nativității – Biserica Nașterii Domnului.

Firma noastră canadiană fusese aleasă să efectueze studii structurale și de audit tehnic al gradului de deteriorare a bisericii, veche de 1500 de ani, construită deasupra a ceea ce creștinii cred că este locul nașterii lui Iisus și unanim cunoscută și recunoscută ca cea mai importantă atracție turistică din teritoriile palestiniene. Într-una din ultimele zile, o jurnalistă germană acreditată pe lângă dioceza romano-catolică din Betleem a venit să ne vadă în grottele bisericii și mi-a pus o întrebare, care mi s-a părut inițial ciudată: “Regreți ceva din aceste două săptămâni pe care le-ai petrecut aici?” Am răspuns pe loc, fără ezitare: “Da, regret că echipa a lucrat în fiecare zi, inclusiv duminicile, și că nu am avut șansa să particip la nici o liturghie.” Zilnic, mai multe servicii sacre erau oferite pelerinilor, clerului și turiștilor veniți din întreaga lume. Duminica, înainte de a începe lucrul, mă rugam pentru iertare, spunând: “Iartă-ne, Doamne, și Dă-ne puterea să lucrăm și astăzi, în Sfânta Zi de Duminică, căci tot ceea ce facem este pentru Gloria Ta...”. Și fiindcă eram într-un loc sfânt, respectat și vizitat și de musulmani, care îl recunosc pe Iisus cel puțin ca profet, spuneam în încheiere, din convingere ecumenică, “Bismillah ir-Rahman ir-Rahim” (NA: *În traducere comună, “În numele lui Dumnezeu, cel mai milostiv, cel mai iertător”. Magnifică și concisă,*

această invocație este considerată un pilon major al Islamului. Musulmanii o spun adesea, atunci când se angajează în orice efort semnificativ. Se spune că această sintagmă conține adevărata esență a întregului Coran, precum și adevărata esență a tuturor religiilor).

E cert că ni se răspundea, căci eram mereu înzestrați cu spiritul, capacitatea și puterea de a prevala. În timpul liturghiei de duminică, lucram în jurul clopotniței și ascultam imnurile Sfintei Treimi, venite de dincolo de vitraliile deschise. Eram pe acoperiș, dar muzica parcă venea de sus, nu de jos din biserică.

“Știi, pot să intervin pe lângă Padre Stefano, să officieze o liturghie numai pentru voi,” a continuat jurnalista, “cred că meritați asta.” Am declinat oferta cu maxima modestie pe care am putut să o transmit, căci îl cunoșteam pe Padre Stefano. Era superintendentul epitropiei, lucrasem cu el în primele zile, în timpul inspecției tehnice, și îl știam extrem de ocupat. Și-apoi, cine eram noi să fim tratați cu atâta deferență? În aceeași zi, spre seară, mă întâlnesc cu Padre Stefano, care mă invitase la cina lor comunitară. După rugăciunea de binecuvântare, îmi spune scurt: “Mâine dimineață la 5:00, te aștept în Grota Nativității. Ne vedem la stea.”

Grota Nativității e clădită în jurul stelei de argint cu 14 colțuri, presupusul loc al nașterii Mântuitorului, care poartă inscripția: “Hic de Virgine Maria Jesus Christus natus est” – “Aici s-a născut Iisus Hristos din Fecioara Maria”. A doua

zi foarte devreme, mă trezesc cu mare greutate. Greu, pentru că după atâtea zile de umblet încolo și-ncoace, când în grote, când pe acoperiș, când în curte și-napoi din nou în grote, aș fi dormit oriunde, în orice poziție, oricât. Trag de mine să urc strada înclinată, de la hotel spre biserică. Parcă nu se mai termină. Aproape mă târăsc pe scările grotei și, fără să realizez, dintr-o dată, greutatea din picioare și febra dispar ca prin minune.

În fața mea, șapte călugări roboteau în jurul stelei nativității, înlocuiau panourile-icoane ortodoxe cu cele catolice și pregăteau liturghia. Ce liturghie la ora asta? De ce mă chemase Padre Stefano? Nemțoaica nu se lăsase. Îi vorbise despre dorința mea și el găsisese răspunsul perfect: liturghia de Crăciun, în latină, care era oficiată în fiecare dimineață, la 5:00, în Grotă Nativității. Dura mai puțin de o oră și nu putea fi prelungită, începea la fix și se termina la fix, căci se rânduiau călugării catolici, ortodocși și armeni, după un program strict, fiecare grup cu serviciul său liturgic. Doar călugări, fără pelerini, căci biserica se deschidea ceva mai târziu. Mai mult ca sigur, uitasem să respir normal în grotă timp de aproape o oră, căci în afara senzațiilor de desfătare sufletească și trăire imaterială, parcă fusesem tranșilizat. La sfârșit, am rămas așezat, incapabil să mă ridic. Călugării forfoteau din nou pe lângă mine, zburau pe rând, panourile cu icoane, căci urmau ortodocșii. Revenisem la realitate.

Și dintr-o dată, Padre Stefano își croi drum de la altar, printre ei, se-așeză pe bancă lângă mine și mi se adresă cu serenitatea și înțelepciunea sa atotcuprinzătoare: “Nu vă întreb dacă v-a plăcut, vă întreb dacă v-a trecut... Așa pățesc toți prima oară. Rămân împietriți. Nu mai vor să plece. Haideti sus în biserică... Încă mai aveți treabă. În câteva ore veți fi în aeroport printre cele lumești și o să priviți mereu înapoi către steaua de argint. Nu știu dacă exact aici s-a născut Iisus, dar, cu certitudine, aici renaștem toți în fiecare zi, la viață și speranță.”

“Betleem în amurg, văzut de pe Biserica Nativității” – fotografie din septembrie 2010

“Coloana Începutului” – fotografie din septembrie 2010

“Aici s-a născut Iisus Hristos din Fecioara Maria” – fotografie din septembrie 2010

*

Fotografiile au fost distribuite cu bunăvoința lui Sever-Sorin Busuioc. Toate drepturile de autor sunt rezervate. Reproducerea și utilizarea fără permisiunea explicită a autorului sunt interzise.

Apariții editoriale recente ale membrilor cercului:

Florin GRIGORIU

Interviurile mele

Vol. I – VII

Editura Izvorul Cuvântului

Gina ZAHARIA

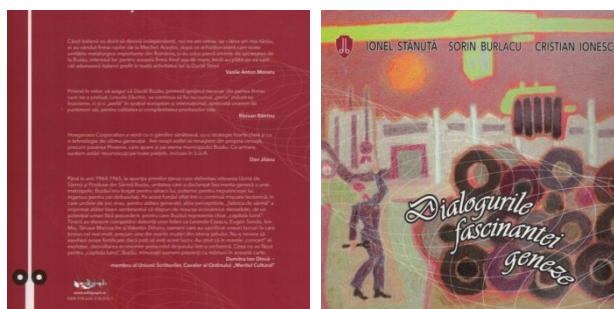
aniG

Editura LEVIATHAN

Ionel STĂNUȚĂ

Sorin BURLACU

Cristian IONESCU

Dialogurile fascinantei geneze

Editura Editgraph

Ion DULUGEAC

Mamaia Anta și Prințesa

Editura ROMHELION

Mariana DAVID

Coline de cobalt

Editura Izvorul Cuvântului

Genovel-Florentin FRĂȚILĂ

POEME HAIKU

Editura GINTA

Florin GRIGORIU

GRÂNAR DOMNESC

sau

Jigniță, al cincilea an de haiku
Editura Izvorul Cuvântului

Constantin –Nicolae GAVRILESCU

DIN NOIAN DE AMINTIRI

Editura Editgraph

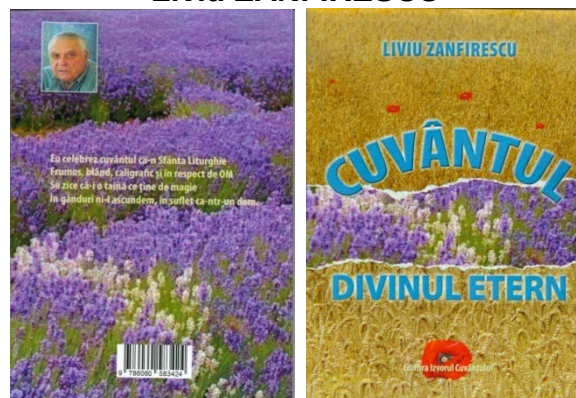
Ștefan DOROFTEI

Simfonia destinului

Editura BETTA

Liviu ZANFIRESCU

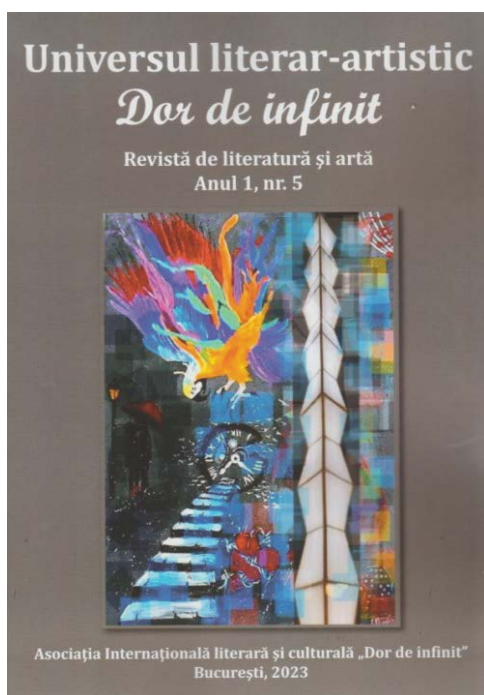
CUVÂNTUL

DIVINUL ETERN

Editura Izvorul Cuvântului

Nr. 34

Activități din trimestrul IV / 2023

Cenaclul "Literar ing"

CERCUL Scriitorilor INGINERI din AGIR
Întâlnirea din 18 octombrie 2023

Lecturi publice Loreta DIN Stelian NECȘOI 	Eveniment literar cu scriitori din PITEȘTI Prezentare autori Doina BĂRCĂ Momente muzicale Stelian NECȘOI Expunere lucrări plastice Loreta DIN
--	---

16⁰⁰-17⁰⁰ 17⁰⁰-18⁰⁰ 18⁰⁰	Lectură liberă, Discuții Socializare	Toți participanții Toți participanții
--	--	---

Moderator: **Nicolae VASILE**
Sala Mare AGIR, Bd. Dacia, Nr. 26. (Piața Romană)

Serată EMINESCU JURNALISTUL

Joi 16 noiembrie 2023, ora 17.00
Strada J.L. Calderon, nr. 39, București, sector 2

Miron MANEGA - jurnalist/scriitor
De la EMINESCU cetire...

Crina DECUSARĂ-BOCȘAN - prof.univ.dr.
FIOR DE DOR - disertație despre viața lui Iuliu Hașdeu

VIS CASTELAN

spectacol musical dedicat lui Iuliu Hașdeu la 154 de ani de la naștere și cu actorii Teatrului Național G2FR:
Marina Anghel, Daniela Bădăreanu, Marieta Cămpăneanu,
Viorica Chieriac, Doina Ghilescu, Maria Herjau,
Marius Ionescu, Sara Răduțanu,
Le-pais: Corina Vlad-Dăncușanu

Moderator: prof. univ. dr. Nicolae VASILE
Coordonator teatru: Rodica SUBȚIRELU
Director artistic/Concept regional: Claudia MOTEA

- **18 octombrie** – Eveniment literar cu scriitorii din Pitești: Loreta DIN și Stelian NECȘOI
- **15 noiembrie** – Lectură liberă din creația membrilor cercului și a invitaților
- **20 decembrie** – Eveniment complex cu participarea a patru asociații culturale

Cronica întâlnirii „Literar ing” din 18 octombrie

Întâlnirea membrilor Cercului Scriitorilor Ingineri din AGIR din luna octombrie a.c. s-a desfășurat conform afișului transmis de președintele acestuia, Nicolae VASILE, care, pentru început, a făcut unele anunțuri de interes general:

- 19 octombrie - reluarea „Seratelor Eminescu” organizate de UZPR la Centrul Cultural „Mihai Eminescu”, str. Jean Louis Calderon, nr.39, București; Moderator: Claudia MOTEA; Tema: *Relația Eminescu-Caragiale*; Prezentator: Prof.univ.dr.ing.Nicolae VASILE; Actrița Valentina VISSARION va interpreta scene din dramaturgia lui I.L.Caragiale;
- 24 octombrie - piesa de teatru *Ioșca, Sică și Mitică* scrisă de Nicolae VASILE se va juca la Teatrul Evreiesc de Stat din București;
- 26 octombrie - întâlnire UZPR cu ziariștii din Buzău, urmată la ora 20,00 de aceeași piesă de teatru.

În continuare, scriitoarea Doina BÂRCĂ, i-a prezentat pe cei doi invitați „piteșteni” de pe afișul întâlnirii:

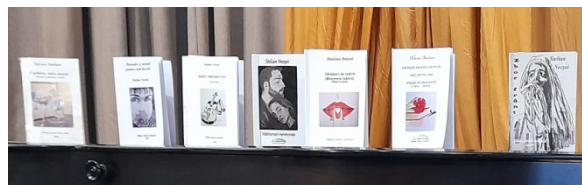
• **Loreta DIN**, născută în Pitești pe 13 martie 1966 într-o familie de meșteri populari. A făcut studii în domeniul explorărilor și prospecțiunilor geologice, dar a devenit pasionată de pictură, artă plastică și poezie.

La 30 de ani s-a hotărât să plece în Grecia pe care o consideră „țara ei adoptivă”. Aici și-a dezvoltat aptitudinile pentru pictură și în 2018 a avut prima expoziție personală. În același an s-a repatriat. În 2020 a realizat prima expoziție personală în țara natală, la Pitești, unde a expus 120 de tablouri în miniatură și 80 de lumânări executate în „tehnica decupaj”, reprezentând flori.

Câteva „mostre” din expoziție și în special motivele florale, care ilustrează pasiunea și talentul autoarei, au fost prezente și în sala AGIR în care s-a desfășurat întâlnirea.

Pe lângă arta grafică, Loreta DIN se ocupă și de literatură. Până în prezent i s-au tipărit patru volume de versuri și anume: *Te voi iubi la fel* (decembrie 2021); *Vals* (februarie 2022), o dublă lansare în România și în Grecia; *Suflet pe rime*, odată cu vernisajul unei expoziții de pictură; *Nu mă opri!* (martie 2023)

Citarea unor versuri din creația literară ne-au convins de sensibilitatea sa poetică.

• **Stelian NECȘOI** născut la 23 decembrie 1967 în Ionești, județul Argeș, a absolvit Liceul industrial nr.1 din Pitești și ulterior Facultatea de limbă și literatură franceză și română din cadrul Universității locale. În prezent, este Consilier principal la Serviciul Integrare Europeană în cadrul Consiliului Județean Argeș. Are o bogată experiență ca profesor și traducător atestat de limba franceză dar și specializări în informatică, finanțare europeană și drept comunitar. Pe lângă acestea, manifestă aptitudini remarcabile în alte domenii ca: poezie, proză, desen, caricatură, pictură și muzică (chitară). Pe plan literar, a publicat următoarele volume: *Zbor frânt* (proză scurtă-2018); *Iubire rătăcită-n vers* (poezii-2019); *Povestiri și povești, pentru copii din*

noi (proză-2020); *Marturisiri nevinovate* (poezii-2021); *Gânduri de iubire/Misterele iubirii* (poezii și proză-2022); *Gânduri printre rânduri/ Arc peste timp* (poezii-2022); *Poemele din noi, scrise din doi în doi* (poezii-2023); *Cât despre ea* (poezii -2023). A realizat și o traducere din franceză în română a romanului *Ultima grimasă* de Jacques Bruyas. În domeniul artelor plastice, a tipărit albumele de desene *Lumea – oglinda sufletului meu* (2019); *Oameni frumoși* (2021) și a realizat mai multe expoziții de desene în perioada 2015- 2022 la obiective culturale din județul Argeș și nu numai. Pe tărâm muzical, cantautorul a participat cu chitara, obținând și premii la Festivalul Național de Folk Trivale Fest în 2015, 2016, 2023 și la alte evenimente similare din țară. Încununarea activității rodnice a „consilierului” argeșean s-a produs în 2022, cu ocazia „Medalionului cultural cu Stelian Necșor” la Centrul Cultural Pitești. Pe lângă tablourile amplasate pe pereții sălii AGIR, care ne-au convins de talentul artistului mai ales în compoziția portretistică, el ne-a delectat pe parcursul serii cu interpretări reușite ale unor șlagăre de muzică ușoară ca: *Dragoste la prima vedere*; *Rău mă dor, ochii mă dor*; *Valsul florilor*.

În încheierea primei părți a întâlnirii, Doina BÂRCĂ și Nicolae VASILE au citit din operele celor doi protagoniști.

În partea a doua a întâlnirii, participanții (membri ai cercului și colaboratori) au citit din creațiile lor. Am ascultat astfel pe următorii:

- Ionel SIMA & ȘTEFEȘTI cu *Eu; Aduceri aminte*;
- Doina BÂRCĂ cu poezia *Femeie*;
- Maria LULESCU cu *În loc de prefață; Toamnă; Sonet*;
- Ovidiu ȚUȚUIANU cu dedicații unor poeți și scriitori (*Mihai-Valentin Gheorghiu; Ioana Resnicov; Lucian Gruia; Nicu Doftoreanu*);
- Maria MUNTEANU cu poezii în stil popular (*Tricolorul; Eminescu*);
- Geo CĂLUGĂRU cu *Catrene epigramatice*;
- Ioan RAȚIU cu *Ai rămas...; Aveți nevoie de iubire*;
- Florin GRIGORIU cu *E mare zarvă; Lumea vorbește*;
- Maria STUPARU cu: *Dor de sus*;
- Corneliu CRISTESCU cu *Recviem pentru Mihai Viteazul*;
- Corina DIACONESCU cu *Vara la bunici* (proză scurtă);
- Nicolae-Constantin GAVRILESCU cu *Apa toamnei; Mozaic de toamnă*;
- Grigore CURCANU cu *Sfinții; Ochii tăi*;
- Nicolae VASILE cu *Vibrație*.

A mai luat cuvântul Bogdan GAGU (actor și regizor, fondator și director al Teatrului InD Art București din 2006) care a propus ca pe viitor cercul nostru să organizeze o dezbatere cu tema: „*Limbajul literar și limbajul scenic în dramaturgie*”.

Programul s-a încheiat cu piesa muzicală *Și-așa-mi vine câteodată*, interpretată cu suflet de cantautorul Stelian NECȘOI.

Întâlnirea a demonstrat că, în pofida unor cauze naturale și antropice care au bulversat recent întreaga planetă Terra, avem compatrioți care prin muncă asiduă, prin talent și pasiune reușesc să ne aducă, măcar pentru câteva clipe, liniște și satisfacție spirituală, elixiri de care avem atâta nevoie!

Cinste lor!

Au consemnat
Ovidiu ȚUȚUIANU și Ioan GANEA-CHRISTU

Cronica întâlnirii „Literar ing” din 15 noiembrie

Moderatorul, **Nicolae VASILE**, a prezentat unele evenimente literar-artistice:

- 24 octombrie 2023, la *Teatrul Evreiesc de Stat*, a avut loc prezentarea piesei de teatru

Ioșca, Sică și Mitică, de N. VASILE, care s-a bucurat de un real succes;

- la Drăgănești Vlaşca, într-o sală de 200 de locuri, a fost prezentată aceeași piesă, sub privirile unui numeros public;

- 26 octombrie, la Buzău, a avut loc o *Reuniune Literară* a județelor din sud-est, Buzău, Vrancea, Galați, desfășurată în sala Centrului Cultural Alexandru Marghiloman;

- de asemenea, sunt discuții în desfășurare cu Teatrul *Andrei Mureșan* din Covasna pentru un spectacol de teatru;

- 16 noiembrie, la Centrul Cultural „Mihai Eminescu” din strada Calderon, a fost programată **Serata Eminescu**, moderată de actrița Claudia MOTEA;

- în discuțiile cu Editura UZPR, pentru volumul final (al treilea) al *Enciclopediei Scriitori din Generația 2000*, ultimul termen de primire este 31 martie 2024.

Programul întâlnirii a avut ca temă **lectura liberă** a creațiilor recente ale participanților.

- **Doina BÂRCĂ**, reprezentanta revistei *Independența Română- Independența prin Cultură*, editată de *Fundația Literar- Istorică STOIKA*, face propunerea ca pentru următoarea întâlnire a cercului, din 20 decembrie, tema să fie: **BRADUL DE CRĂCIUN**, cu participarea copiilor și premiera acestora. În final, citește trei poezii: **Toamna**, **Dezmierdare** și **Viața**, din viitorul volum al său.

- **Geo CĂLUGĂRU** a prezentat un interviu luat lui Vasile Blendea, profesor, șef de promoție, și fotograf preferat al unor mari scriitori din veacul trecut, care a trăit între anii 1937 și 2005, născut în comuna Peștișani din județul Gorj, fiind nepot al lui Constantin Brâncuși. A fost fotoreporter la Radio România Actualități și a făcut fotografii cu: Tudor Arghezi, Zaharia Stancu, George Ivașcu, pe care chiar i-a

colindat, dar și alții.

- **Gabriela PĂSARIN**, care a citit poeziile: **Chiar azi** și **Ultima zi**.

- **Ștefan DOROFTEI Doimăneanu** a citit câteva poezii din volumul **Simfonia Destinului**.

- **Florin GRIGORIU** a făcut câteva precitări privind încheierea **Anului Dimitrie Cantemir**, pe care TVR nu l-a prezentat cum ar fi trebuit, **Anului Ciprian Porumbescu**, de asemenea, ne bucurându-se de atenția meritată, ș.a. În final, a citit două texte: **Nimic despre politicieni** și **Pisica în călduri**.

- **Nicolae VASILE** a menționat că a inițiat împreună cu Grigore CURCANU, președintele Cenaclului *DOR DE INFINIT*, un ciclu de articole, intitulat *De prin cenaclurile literare din România*, care vor fi publicate în revista **Cronica Timpului**, deoarece s-a constatat că, în presă, nu se găsește așa ceva.

- **Nicu DOFTOREANU** a remarcat stilul aparte al lui Nicolae VASILE de a conduce cenaclul, de fiecare dată aducând și oameni noi. Din noul său volum, intitulat **Tangouri tălmăcite**, a citit două poezii: **Tangoul greu de tălmăcit** și **Tangou de vaccinat...**

- **Ion DULUGEAC**, romancier, a prezentat un fragment, eroina fiind Nastasia.

- **Ionel SIMA** a prezentat o cugetare în care crede: „Și tu ai ceva de spus omenirii, viziunea din punctul tău de vedere, numai tu o cunoști” după care a citit două poezii: **Mișcare eternă** și **Joc ales**, primite cu aplauze de asistență, iar Nicolae VASILE i-a apreciat aplecarea spre filozofie, afirmând că toți începem cu poezia, apoi trecem la filozofie și ajungem la aforisme...

- **Constantin GAVRILESCU** a recitat două poezii de sezon: **Toamna** și **Bogăția toamnei**.

- **Florin GRIGORIU** recitat o epigramă, iar Doina BÂRCĂ a intervenit citându-l pe Nicolae Iorga: *Niciodată o construcție făcută de om nu va avea valoarea unei cărți*. Apoi a vorbit despre cartea **Simfonia destinului** de DOIMĂNEANU, care este o

monografie a localității constănțene, **DOI MAI**.

- **Horia CRIOS** l-a desemnat pe Nicolae VASILE să-i citească un fragment din proza acestuia, intitulat **Prețul trădării**.

- **Cornelia Violeta POPESCU** a citit poezia **Povestea valului și a stâncii**, din propriul volum *Alb.Violet*, Editura Betta, 2016 și a anunțat prezența în sală, ca invitată, a doamnei inginer Ruxandra Bratu, o fostă colegă de școală generală, regăsită peste zeci de ani.

- **Gheorghe ȚICLETE** a citit un fragment din volumul prezentat de Ștefan DOROFTEI Doimăneanu.

- **Maria MUNTEANU** a recitat în stilul popular, inconfundabil, două poezii proprii, intitulate **Ardealul** și **Pandemia**.

- În finalul întâlnirii, **Corneliu CRISTESCU** a făcut câteva aprecieri referitoare la intervenția filozofică a colegului SIMA și l-a citat pe Lucian Blaga, care a spus: *omul de știință poate trece în artă, deci și în poezie, dar aceasta se face prin filozofie!*

În preajma sărbătorilor de iarnă, ne-a prezentat poezia:

La început a fost cuvântul...

A consemnat
Corneliu CRISTESCU

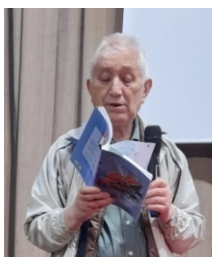
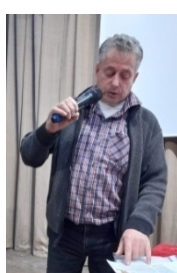

Foto: Ioan GANEA-CHRISTU

Cronica întâlnirii „Literar ing” din 20 decembrie

Sub denumirea de **Magia Crăciunului!**, întâlnirea s-a desfășurat ca o manifestare culturală complexă la care și-au dat concursul **patru asociații culturale**.

După o serie de recitări de poezie, a urmat un **Moment muzical** oferit de **Fundația „Dana ARDELEA”**, care a avut în program prezentarea de colinde maramureșene în interpretarea **Măriucăi VERDEȘ**, un exponent autentic al repertoriului, tradițiilor și portului popular maramureșan, care s-a bucurat de o primire călduroasă din partea publicului bucureștean, prezent în sală. A fost un moment deosebit, în care invitata, cu o impresionantă carte de vizită, torcând din caierul de lână prins în furcă și răsucind continuu firul, ne-a prezentat o serie de colinde înălțătoare specifice zonei din care vine. Dana ARDELEA ne-a prezentat-o pe Măriuca nu numai ca pe un rapsod popular autentic, valoros, ceea ce s-a și văzut, dar și în calitate de coordonator al unui *Centru Cultural* din zonă, cu care a participat la turnee, atât în țară, cât și în câteva țări din Europa, printre care: Ungaria, Austria, Italia, Franța și altele.

Drept mulțumire pentru momentul prezentat, **Nicolae VASILE** a citit o poezie proprie, cu referire directă la solistă, intitulată: *Diamantul și țărâna*.

Ultimul cuvânt al acestei prestații a aparținut Măriucăi Verdeș care a detaliat importanța torsului și a țesutului, a culorilor din costumele populare precizând că a scris o **carte** special ca să se păstreze acest meșteșug, cu modele prezentate, care pot să-i inspire pe tinerii din ziua de azi, completând că a făcut și un **doctorat** în acest domeniu.

Impresionată de prestația folclorică, **Elena ARMENESCU** a apreciat că toate acestea izvorăsc din iubirea de pământ strămoșesc, dar și din îndemnul christic: *Iubiți-vă așa cum v-am iubit eu!* „Personal, am simțit îngerul păzitor!” Apoi, a citit două poezii despre *iubire* și despre *lumină*.

A urmat **Momentul cultural** al **Fundației Literar- Istorice STOIKA**, prezentat de **Doina BÂRCĂ**, împreună cu invitații săi. Au alternat colindele cu prezentarea copiilor Alexandru Iulian, Raluca Smarandache, autoarea unui volum de poezii, Andrei Budura, autorul cărții: *Cap pătrat la pătrat*, despre matematică și geometrie, despre aventurile necunoscutelor.

Un alt intermezzo muzical cu colinde a fost prezentat de **Mariana BIRICĂ** și **Vasile TOPĂRCEANU**.

Au mai avut intervenții poetice/muzicale într-o atmosferă de sărbătoare: **Florentin STRECHE**, **Maria PETRESCU**, **Ștefan PĂUN**, **Sava RĂGĂȚEAN**, **Maria MUNTEANU**.

Ultima parte a programului a fost deschisă de **Doina GHÎTESCU**, actriță la **Teatrul NostruM**, care a prezentat câteva personalități prezente în sală, printre care: **Claudia MOTEA**, **Rodica SUBȚIRELU**, **George VLAICU** (redactor la revista *Uscând o lacrimă*) și s-a încheiat cu spectacolul *Cu Moș Crăciun nu-i de glumit!*.

Claudia MOTEA, director al Teatrului NostruM, a remarcat că „*Magia ne-a adus aici!*” și a prezentat realizatorii: scenografa **Beatrice DINU** și actrița și jurnalista **Victoria MARINESCU**, cea care a scris un articol frumos în revista **Cronica Timpului** intitulat: *Femei cu povești de viață extraordinare - Prințesa Marta Bibescu*.

Distribuția spectacolului de teatru i-a reunit pe: Mariana ANGHEL, Daniela BĂDESCU, Marilena CARAGHIAUR, Alina GĂMAN, Doina GHÎTESCU, Marius HERESCU, Marius IONESCU, Ion LORENCZI, Daniel NEGUȚ, Sava REGĂȚEANU, George VLAICU și Cristina ZAHARIA.

La pian: Corina VLAD-DIACONESCU.

Cu toții au contribuit la reușita unei manifestări culturale sublime, de neuitat!

La mulți ani!

A consemnat: **Corneliu CRISTESCU**

AGIR prin „Literar Inq” și Cercul de teatru „Inqant ART”; USPR prin „Teatrul Nostrol” și Revista „Cronica Timpului”
 Fundația Culturală - Istorică „STORCA” prin Revista „Independența Românei”; Fundația Culturală „Dana ARDELEA”

Magia Crăciunului

Moderator: prof.univ.dr. Nicolae VASILE

15.00 - 15.45 - Moment muzical oferit de Fundația Culturală „Dana ARDELEA”:
 Alexandra TANASE - colinde; Mariuca VERDES - muzică maramureșană; Andra ANDREI - acompaniament pian.

15.45 - 16.00 - Moment poetic oferit de membrii Cerculului.

16.00 - 16.45 - Moment cultural oferit de Fundația Culturală - Istorică „STORCA”
 prin Revista „Independența Românei”:
 Andrei BUDUREA prezintă cartea - CAP PĂTRAT LA PĂTRAT;
 Alexandru IULIAN - Andrei - poezie; Raloca SMARANDACHE - poezie;
 Geni DUTĂ și Florentin STRECHE - despre poezia pentru copii;
 Moment muzical cu soliști Mariana BIRSCA și Vasile TOPĂRCEANU.

16.45 - 17.00 - Moment poetic oferit de membrii Cerculului.

17.00 - 18.00 - CU MOS CRĂCIUN NU-ȚI DE GLUMIT!
 spectacol cu actorii Teatrului Nostrol-UIPR și Cercul de Teatru AGIR:
 Mariana ANGHEL, Daniela BĂDESCU, Marielena CARAGHIAUR, Alina GĂMAN, Doșoa GHITESCU, Marius HERSCU,
 Marius IONESCU, Ion LORENCI, Daniel NEGUT, Sava REGATEANU, George VLAICU, Cristian ZAHARIA.

18.00 - 19.00 - Societate de sfârșit de an.

La pian: Corina VLAD-DIACONESCU
 Scenografie: Beatrice LINDA DINU
 Invitate de onoare:
 Diana RADU STAN & Doșoa MIREA (actrițe)
 și Victoria MARINESCU (jurnalistă/realizator TV)

Coordonator Teatru:
 Rodica SUBTIRELU
 Concept artistic & Regie:
 Claudia MOTEA

Sărbătoarea Crăciunului

prin ochii lui

Carmen SUTEANU BUSUIOC

Montreal, CANADA

Am poposit cu privirea, timp de câteva ore, în galeria virtuală oferită de această talentată pictoriță

(<https://www.artpal.com/CS-Carmen>), neștiind ce să aleg mai întâi pentru acest număr hibernal al revistei, din cele aproximativ 2000 tablouri care îi aparțin, legate numai de cea mai iubită sărbătoare din an – Crăciunul, pe care tocmai am traversat-o.

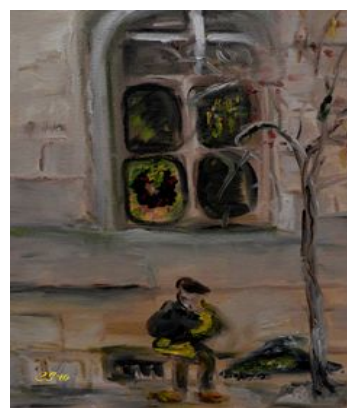
Locul nașterii Mântuitorului este o destinație dorită puternic de orice creștin,

dar șansa pe care Carmen a avut-o cu niște ani în urmă, să petreacă multe ore chiar acolo, fiind implicată, alături de soțul ei, în proiectul de scanare completă a incintei celei sfinte, în liniștea nopții, așa cum acesta descrie emoția trăită în acele împrejurări de taină în romanul lui intitulat *Album of emigration. Destination, not escape*, i-a dăruit haruri și daruri, pe care le revarsă în pânzele ei.

Cu măiestrie, reușește să ilustreze nu numai amintirile, ci și emoția, așa cum i s-a decantat în sine.

Să ne înălțăm și noi sufletele privindu-le!

Cornelia Violeta POPESCU

Evenimente

Prezentul literar nu se duce pe apa morii

Pe 26 octombrie la „Iazul Morilor”, sub egida AGIR (Asociația Generală a Inginerilor din România), s-a desfășurat un eveniment cultural, prilej pentru scriitori de la București și Buzău să-și depene realizările din timpul anului și să arvunească viitorului noi proiecte. Inginerii au venit din partea tehnică cu darurile emoției, știind că echilibrul este unul din secretele unei vieți frumoase.

Manifestarea literară s-a desfășurat sub moderarea lui Laurențiu Belizan, poet buzoian și Nicolae Vasile, scriitor, prof. universitar, din partea bucureștenilor. Atmosfera a cunoscut emoții artistice diversificate, auditoriul beneficiind de prestația muzicală a cantautorului Nicu Zota și de expoziția pictorului Gheorghe Ciobanu. A fost prezentat volumul *Dialogurile fascinantei geneze*, editura Editgraph 2023, de către Ionel Stănuță, unul dintre cei trei autori (pe copertă au mai semnat, Sorin Burlacu și Cristian Ionescu) sub coordonarea domnului Vasile Moraru, președinte de onoare al AGIR Buzău.

Au fost prezenți Ștefan Petriceanu-președinte AGIR Buzău, conferențiar universitar dr. Universitatea Politehnică București, jurnalista Cătălina Jingoiu, pictorul Gheorghe Ciobanu.

În centrul atenției, cu textele citite, au fost elevele: Sofia Luncașu - clasa a IX-A Colegiu Național „B.P. Hașdeu” – proză; Bîscă Ana-Maria Gabriela - clasa a XI-a, Liceul Tehnic – poeme; Andreea Vighireanu - clasa a XII-a, colegiul Național „Mihai Eminescu” – proză. Au făcut o impresie bună și au primit aplauze binemeritate.

Duelul literar a fost alternat de către mediatori astfel: Marilena Dumitrescu Enescu (inginer), redactor șef adjunct Revista „Dor de infinit”, București; Gina Zaharia, poetă USR filiala Bacău, Buzău; Constantin Gavrilesco (inginer), director Revista „Amprente Sufletului”, București; Teo Cabel redactor șef revista Literadura, Buzău; Grigore Curcanu (profesor de limba română), director Revista „Dor de infinit”, coordonator al Cenaclului literar cu același nume, ce activează la Biblioteca Metropolitană din București; Tudor Cicu, scriitor, USR filiala Constanța, Buzău; Nicolae Vasile, București; Laurențiu Belizan, poet, membru USR filiala București, Buzău.

Mulțumesc lui Laurențiu Belizan pentru invitație. Mi-a făcut plăcere să îmi serbez prima parte a zilei mele de aniversare într-un mediu literar!

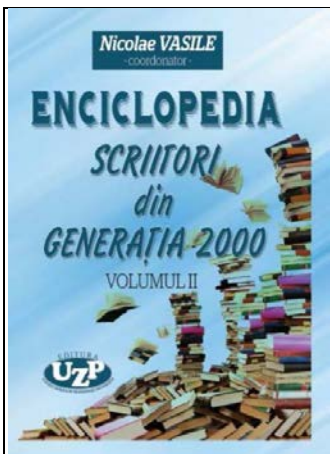
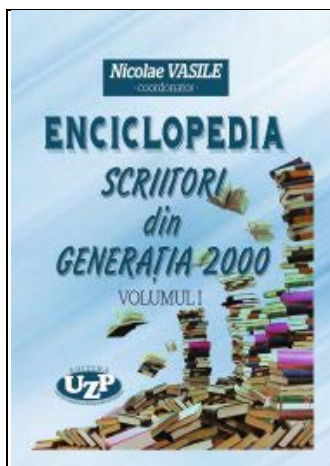
A fost o zi frumoasă de toamnă, cu cafea bună și multă atenție din partea gazdelor, Centrul Cultural „Alexandru Marghiloman”!

Teo Cabel

Enciclopedia SCRIITORI din GENERAȚIA 2000

În Volumul III, aflat în lucru, au fost incluși până la data apariției acestei publicații 42 scriitori ale căror profiluri literare au fost realizate de autorii trecuți în paranteză:

Vol. III

Dumitru BĂDIȚĂ (Ovidiu ȚUȚUIANU)
 Ion I. BRĂȚIANU (Geni DUȚĂ)
 Andrei BREABĂN (Ionel MARIN)
 Gica CIOBANU (Antoneta RĂDOI)
 Grigoraș CIOCAN (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
 Horia-Iulian CIORECAN (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
 Floarea CONSTANTINESCU (Ionel MARIN)
 Grigore CURCANU (Nicolae VASILE)
 Ovidiu M. CUREA (Ovidiu ȚUȚUIANU)
 Marilena DUMITRESCU ENESCU (Nicolae VASILE)
 Mihai MAXIM (Geni DUȚĂ)
 Maria PETRESCU (Geni DUȚĂ)
 Paula ROMANESCU (Geni DUȚĂ)
 Ana-Maria SOTIR (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
 Iuliana STAMATE (Nicolae VASILE)
 Niculae SUCIU-GHERLA (Gheorghe P. ȚICLETE)
 Maria-Ileana TĂNASE (Nicolae VASILE)
 Árpád Al. TÓTH (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
 Virgil URSU MUNCELEANU (Antoneta RĂDOI)
 Daniela VÎLCEANU (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
 Carmen PINTE (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
 Ion IONESCU-BUCOVU (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
 Mariana ENEA (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
 Eugenia ZABULICA (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
 Adriana CRĂCIUN (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
 Alexandra Anamaria GHEORGHE (Elena CĂPĂȚĂNĂ)
 Alexandru PRIPON (Elena CĂPĂȚĂNĂ)
 Michaiela BOANCĂȘ (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
 Gheorghe MANCAȘ (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
 Angela MÂNDĂCANU (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
 Vilia BANȚA (Geni DUȚĂ)
 Loreta DIN (Doina BÂRCĂ)
 Oana Anca PREDA (Antoneta RĂDOI)
 Ion BEDROS (Antoneta RĂDOI)
 Teodor MEȘINĂ (Antoneta RĂDOI)
 Dumitru NICODIM-ROMAR (Antoneta RĂDOI)
 Constantin DÂRVĂREANU-NOVACI (Gheorghe P. ȚICLETE)
 Maria LULESCU (Ovidiu ȚUȚUIANU)
 Ioana ILIE/RESNICOV (Ovidiu ȚUȚUIANU)
 Maria GIURGIU (George TERZIU)
 Dumitru DUMITRICĂ (Geo CĂLUGĂRU)
 Nicușor CONSTANTINESCU (Ioan GANEA-CHRISTU)

LA MULȚI ANI, 2024 !

Colectiv de redacție:

Redactor șef: Nicolae VASILE
 Secretar general de redacție: Ioan GANEA-CHRISTU
 Redactori: Mihaela- Mariana CAZIMIROVICI,
 Corneliu CRISTESCU, Ovidiu ȚUȚUIANU
 Corector: Cornelia Violeta POPESCU

Potrivit legii, întreaga răspundere pentru conținutul materialelor publicate în Suplimentul literar revine autorilor acestora.

Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro